

škova koje nije dužan snositi.

Z.R.

Bilješka.- Potpuno se slažemo sa stajalištem gornje presude u pogledu ovlašćenja broskog agenta u odnosu na svoga principala. Ipak smatramo da treba istaći slijedeće: U praksi se postavlja pitanje odnosa zapovjednika broda i agenta prema brodaru, naime čija će volja u slučaju njihovog neslaganja biti konačna, da li agentova ili zapovjednikova. Ovim se problemom sud u gornjoj presudi nije uopće bavio, jer među strankama taj spor nije ni postojao, pa navedena agentova ovlašćenja treba shvatiti u tim granicama, tj. kad nema spora u odnosu između zapovjednika i agenta prema brodaru. Ne treba napose ni isticati da navedena ovlašćenja nadalje treba tumačiti u okviru agentovih ograničenja koja mu postavlja Zakon o posadi brodova trgovačke mornarice.

B.J.

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD, Sarajevo

Prvostepena presuda od 10.XI 1967.

Sudac: Kasim Alikadić

Prijevoz kamionom - Vozarina - Ukoliko nije drukčije ugovoreno, vozarina se obračunava prema željezničkoj tarifi - Radnik koji istovaruje robu i potvrđuje njezin primitak nije ovlašćen, bez posebne punomoći, obvezivati imaoca prava na vozarinu veću od uobičajene

Tužitelj je vozar, a tuženik je primalac robe. Tužitelj je kamionom prevezao robu. Prilikom istovara radnik tuženoga primaoca potvrdio je prijem robe na primki na kojoj je bila navedena i vozarina. Tuženik se priznaje obaveznim platiti vozarinu samo u visini željezničke tarife, kao što je to uobičajeno za prijevoze kamionom. Višak do iznosa navedenoga u primki odbija platiti. Sud je prihvatio stajalište tuženoga sa slijedećim obrazloženjem:

Sud je na osnovi izvedenih dokaza po prijedlogu stranaka uvidom u originalnu primku broj 11 od 14.III 1967. godine, te pregledom predajne knjige pošte od 12.IV 1967. godine pod rednim brojem 9, te drugih okolnosti utvrdio da je od strane tužitelja izvršen prijevoz robe u korist tuženoga po nalogu treće osobe. Međutim, da se prema uobičajenoj praksi u ovakvim slučajevima primjenjuju željezničke tarife u obračunavanju cijene prijevoza.

To što je jedna osoba kao fizički radnik, koja se zatekla prilikom istovara robe, potvrdila primitak iste, sud ne smatra i priznanjem tuženoga naznačenu cijenu prijevoza robe.

N.P.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR BOSNE I HERCEGOVINE

Drugostepena presuda od 15.I 1968.

Vijeće: Brane Savić, Petar Puškarić, Ismet Muftić

Prijevoz kamionom - Vozarina - Ukoliko vozarina nije ugovorena, ona se odredjuje prema uobičajenoj visini - Pod uobičajenom vozarinom smatra se vozarina prema tarifi koju propisuje vozar - Medjutim ako se prijevoz vrši "usput", tarifa propisana od strane vozara ne može biti uobičajena vozarina, već mora biti niža - Primalac koji primi robu i potvrđi tovarni list dužan je platiti ugovorenu ili uobičajenu vozarinu

Protiv presude Okružnog privrednog suda u Sarajevu od 10.XI 1967. godine žalio se tužitelj. Sud je žalbu uvažio te prvostepenu presudu ukinuo i predmet vratio Prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje iz slijedećih bitnih razloga:

Nije sporno da tuženik nije naručio prijevoz predmetne robe po tužitelju, nego je tu narudžbu izvršila Željezara Nikšić. Stoga je za rješenje ovog spora bitno utvrditi je li Željezara Nikšić s tužiteljem ugovorila cijenu prijevoza, da li je tuženik s robom preuzeo i prijevoznicu, i je li tužitelj sa svojim kamionom išao specijalno u Nikšić radi prijevoza predmetne robe, ili je tu robu prevezao samo usput prilikom povratka iz Nikšića, te kakva je praksa u pogledu visine troškova prijevoza ako se roba prevozi "usput". Naime, ako je Željezara ugovorila cijenu prijevoza, onda je tuženik preuzimanjem robe prihvatio i obavezu da plati te troškove po ugovorenoj cijeni. Medjutim, ako cijena prijevoza nije ugovorena, onda bi tuženik bio dužan platiti troškove prijevoza po uobičajenoj cijeni samo ako je s robom preuzeo i prijevoznicu. Kod prijevoza robe kad se prijevoz ne vrši usput pod uobičajenom cijenom smatra se cijena prema tarifi propisanoj od strane prijevoznika. Medjutim, kod prijevoza robe "usput", pod uobičajenom cijenom ne može se smatrati cijena po tarifi propisanoj od prijevoznika, jer je prijevoznik takvu cijenu već naplatio od prijašnjega korisnika, pa nema prava da ju naplati i od drugoga korisnika (dakle, za istu relaciju naplatio bi dva puta troškove prijevoza, što je suprotno moralu i dobrim običajima), nego